

udsætningerne for time- og dagpengesatserne — indlogering og bespisning på hotel eller lignende — ikke er til stede, bør disse ydelser erstattes af en særlig godtgørelse, der under hensyntagen til, at det drejer sig om tilfælde, hvor tjenestemanden er henvist til at deltage i militær forplejning, bør være lavere. Der stilles herefter for disse tilfælde forslag om en særlig godtgørelse, der i størrelse — for et døgn — tænkes ydet med et beløb svarende til nedsatte dagpenge. Godtgørelsen er foreslået benævnt udkommandogodtgørelse. Det er fundet hensigtsmæssigt, at udkommandogodtgørelse kun ydes for perioder af fulde 6 timers fravær fra det faste tjenestested. Godtgørelsen, der foreslås pristalsreguleret som time- og dagpenge, er ligesom disse forudsat særskilt tilpasset under tjenstlige ophold uden for det område, hvis prisniveau har dannet grundlag for satserne for time- og dagpenge m. v.

Ovennævnte ydelser vil kunne erstatte den i § 116 hjemlede kostgodtgørelse samt den del af det i § 115 hjemlede udkommandotillæg, der yder tjenestemanden dækning for udgifter i forbindelse med en udstationering. Vedrørende den del af udkommandotillægget, der er et vederlag til tjenestemanden for merarbejde, henvises til bemærkningerne til forslag nr. 5.

Til 3.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til 4.

Ad stk. 1. Ændringen er af redaktionel karakter.

Ad stk. 2. Siden 1954 har der ved tekstanmærkning til § 21 på de årlige bevillingslove været adgang til ved hyppige uansøgte forflytninger at yde forhøjet supplerende procentgodtgørelse til visse militære tjenestemænd. For indeværende finansår udbetales godtgørelsen med finansudvalgets tilslutning på forventet efterbevilling. Den særlige godtgørelse, der ydes i stedet for den i § 99, stk. 4, fastsatte godtgørelse på 6 pct., andrager ved anden forflyttelse inden for de sidste 4 år 8 pct., ved tredje forflyttelse 10 pct. og ved fjerde forflyttelse 12 pct.

Der stilles forslag om en ændring og forbedring af den særlige godtgørelsesordning, hvilket er fundet ønskeligt og påkrævet under hensyn til, at den nuværende ordning ikke i alle tilfælde giver muligheder for en rimelig kompensation for de ulemper og udgifter, de mange uansøgte forflytninger påfører de militære tjenestemænd. De hyppige forflytninger har deres begrundelse i, at de militære tjenestemænd af uddannelsesmæssige grunde vekselvis må anvendes på en række forskellige poster, hvortil kommer den herskende betydelige mangel på faste befalingsmænd. Endvidere foreslås

det, at den særlige godtgørelse ydes såvel i tilfælde, hvor den militære tjenestemand i henhold til § 99, stk. 4, har adgang til 6 pct., som i tilfælde hvor der i henhold til paragraffens stk. 3 kan ydes 2 pct. For gifte kvindelige militære tjenestemænd findes den foreslåede særlige godtgørelse — i overensstemmelse med principperne i § 99 — at burde ydes med halvdelen.

Ad stk. 3. I lønningslovens § 117, stk. 3, er der hjemmel til at yde et særligt tillæg til værnenes personel under tjenstlige ophold på Færøerne og i Grønland. En tilsvarende adgang er endvidere til stede for personel ansat ved geodætisk institut og meteorologisk institut.

Der er fremdeles grundlag for at yde en særlig godtgørelse, idet tjenesten normalt må udføres på øde og ensomt beliggende steder over en vis længere periode. Denne godtgørelse bør fastsættes under hensyn til samtlige forekommende omstændigheder, og det bør herved bl. a. søges undgået, at eventuel mangel på boliger på eller ved det militære område medfører, at tjenestemændene af den grund stilles væsentligt forskellige i økonomisk henseende.

For forsvarets tjenestemænd forekommer tjeneste andre steder, hvor vilkårene på samme måde som ved tjeneste i Grønland og på Færøerne taler for, at der ydes en særlig godtgørelse. Der tænkes herved bl. a. på tjeneste ved danske enheder under FN.

For tjeneste på visse afsides beliggende militære tjenestesteder her i landet er der til militære tjenestemænd siden 1954 og til civile tjenestemænd siden 1957 ydet en særlig godtgørelse, der alene udbetales, når tjenestemanden som følge af manglende boligmuligheder i tjenestestedskommunen må bosætte sig uden for denne og derved påføres særlige udgifter. Godtgørelsen udbetales for tiden på forventet efterbevilling efter tilsvarende regler som for finansåret 1960-61, hjemlen til udbetaling var indeholdt i tekstanmærkning til § 21 på tillægsbevillingsloven. Godtgørelsen ydes med indtil 600 kr. årlig. Den nævnte ordning virker mindre rimelig, idet tjenestemænd, der er bosat inden for tjenestestedskommunen, ofte kan have betydeligt længere transport til arbejdsstedet og deraf følgende større udgifter end tjenestemænd bosat i nabo-kommunerne. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at ordningen afløses af en mere smidig ordning, hvor der er adgang til at yde godtgørelsen, selv om tjenestemanden bosætter sig inden for tjenestestedskommunen og til at nægte denne, uanset om bosættelsen finder sted udenfor, idet kriteriet alene bør være, om tjenestemanden påføres større udgifter, herunder udgifter til befordring, end normalt for beboerne i tjenestestedskommunen.